

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАН»

Тривають ремонтні роботи

Як повідомив інженер з будівництва відділу головного механіка Віталій Нечипоренко, нещодавно завершився ремонт дахів складу готової продукції цеху №5, складу ПММ і частини будівлі фільтрів відстійників цеху ВОС.

— Під час ремонту ми наплавили новий гідроізоляційний шар. У відділі розвитку, що розміщується в цеху №5, встановили сучасні металопластикові вікна. Найближчим часом плануємо розпочати ремонт приміщень для хіміко-бактеріологічної лабораторії, працівники якої переїжджають з водоочисних споруд до будівлі цеху №5. Це буде п'ять чи шість кімнат.

Охочі оздоровлюються

Восьмеро працівників товариства скористалися можливістю оздоровитися з частковою компенсацією вартості путівки від профспілкової організації.

За словами голови профкому Лариси Примаченко, вони відпочивали в санаторіях Хмільника, Ялти, Денишів та Моршина. Чотири путівки надійшло від Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. На більше в профкомі не сподівуються, тому нагадують, що до кінця року ви ще маєте можливість відпочити і отримати компенсацію у розмірі 1200 гривень.

Надано матеріальну допомогу пенсіонерам

До Дня людей похилого віку вже традиційно підприємство надало матеріальну допомогу своїм пенсіонерам: жінкам, які досягли 50-річного віку, та чоловікам з 55 років. Їх у нас — 1140.

Додаткову інформацію можна отримати, звернувшись за телефонами: 67-239 та 67-269.

Протипожежний стан перевірено

З 21 по 23 вересня тривала перевірка протипожежного стану об'єктів товариства, яку проводить Державний нагляд у сфері пожежної безпеки.

Після перевірки було складено акт із висновками головного інспектора з Держпожежнагляду. Він відзначив, що наше підприємство — одне з найвідповідальніших в регіоні, — повідомив інженер з пожежної безпеки Анатолій Тимошук.

Відбулися організаційні зміни

1 жовтня відділ якості та бюро зі стандартизації було реорганізовано у відділ стандартизації та якості. Керувати новоутвореним відділом буде директор Департаменту якості Валентина Прокопенко.

Знову за парти

На початку жовтня, після тривалих канікул, в товаристві відновилися заняття з англійської мови, повідомив начальник відділу управління персоналом Максим Грицев.

Окрім торішньої групи, яка вже має певні напрацювання і довела це при скла-

тва, які зовсім не знають англійської, та тих, що мають початкові знання.

Вчитися будуть керівники підрозділів і їхній найближчий резерв.

Чи так склалося випадково, чи то заздалегідь спланований хід, проте фабриканти приступили до занять 3 жовтня, після Дня вчителя. Спо-

данні іспитів, цьогоріч оволодівати іноземною буде ще одна група. До неї включили тих співробітників товарис-

тва, який збіг стане для них знаковим, тобто гарно позначиться на процесі навчання і на його результатах.

Культпохід

6 жовтня працівники товариства побували на концерті вокально-інструментального ансамблю «Древляни», який відбувся у районному будинку культури.

Наше місто стало першим пунктом у гастрольному турі «Древлян», присвяченому 30-річчю від дня створення гурту. Організувала захід Житомирська філармонія. ВІА «Древляни» — лауреат фестивалю «Червона рута» (1989 року). У репертуарі ансамблю — популярні українські народні та сучасні пісні, у тому числі написані учасниками колективу.

Співробітники товариства вдячні підприємству за надані квитки. Вони лишилися задоволені концертом, втім, як і решта відвідувачів, про що переконливо свідчив вщерть заповнений зал.

15 жовтня — День працівників целюлозно-паперової промисловості

Ось вже третій рік працівники целюлозно-паперової промисловості мають власне професійне свято (раніше ми ділилися ним із лісівниками). Паперовики отримали право на свій День у календарі — третю суботу жовтня — 1 жовтня 2008 року, коли Президент України підписав відповідний указ. Провідником такої ініціативи виступила асоціація «УкрПапір», до якої входить і наше підприємство.

Свято, безперечно, гарний привід поговорити про здобутки підприємства, його сьогоднішнє і плани на майбутнє. Тому до розмови ми запросили членів Правління товариства.

— Вячеславе Григоровичу, як ви оцінюєте нинішній стан підприємства і якими бачите перспективи ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» у майбутньому 2012-му році?

— Я до професійних свят, які мають назву «День робітників ... промисловості» (байдуже, якої), ставлюся без пієтету. Мені особисто вважається правильним відзначати натомість «День паперу» — як данину винаходу, що

кардинально вплинув на розвиток людства.

З цієї точки зору я щиро вітаю всіх працівників товариства, які своєю працею долучаються до розвитку стародавньої технології виготовлення паперу та картону і мають всі підстави пишатися результатом цієї праці, яка згодом, збагачена зусиллями й інших людей, перетворюється на світло електричної лампочки або на гарні шпалери.

Коли я думав, як охарактеризувати стан підприємства та його перспективи наступного року, то уявив таку побутову сцену. Чоловік мчить до зупинки, щоб встигнути на автобус, а коли прибігає, з'ясовує, що автобус відмінили і потрібно йти (або навіть бігти) далі до своєї мети. І дорога попереду — звичайна, українська, і прогноз погоди — не так щоб дуже втішний, і зуття добре було б змінити... Але, врешті, можна ж пройтися розміреним кроком або підтюпцем, і здоровіше буде...

Я думаю, що наше товариство зараз — як той чоловік на автобусній зупинці. Ми досягли, чого прагнули, але попереду лежить дорога.

— Вікторе Дмитровичу, ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» — підприємство хоча й не містоутворююче, проте робить значний вклад у розвиток Малина: підтримує обдаровану молодь, дітей-сиріт, зрештою, сплачує податки до місцевого бюджету... На яку суму фабрика поповнила міську казну за 9 місяців 2011 року?

Наведу інформацію, яка може ілюструвати вклад ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» у життя міста.

Зокрема, загальна сума податків та обов'язкових платежів за 9 місяців 2011 року до місцевого бюджету та фондів (Пенсійного, ФСС та ін.) становить більше 11 мільйонів гривень. Для порівняння: у 2010 році ця сума становила 12,2 мільйона гривень за рік.

Також як суттєвий внесок можна відзначити те, що ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» надає робочі місця майже 600 жителям міста — а це більш ніж 2 млн грн виплачених (без затримок) заробітних плат щомісяця, які рухають економіку регіону, оскільки працівники (вони ж здебільшого малинчани), оплачуючи покупки та послуги, дають можливість функціонувати та розвиватись іншим підприємствам та підприємцям міста.

— Юрію Вікторовичу, чи змінилося за останній рік співвідношення випуску основних видів продукції? Які проекти зараз реалізуються на виробництві?

На даний момент співвідношення випуску основних видів продукції практично не змінилося. Хіба що за останні три місяці 2011 року і, можливо, в наступному році ми менше виготовимо та поставимо картону нашій сестринській компанії WET AG.

Цьогоріч, як практично і в попередні роки, проекти реалізуються згідно з прийнятим планом. На сьогодні завершено значну їх частину. Це такі проекти, як «Ремонт димової труби» (керівник проекту В. Фещенко), «Частотний перетворювач на насос подачі перміату» (керівник Л. Дідківський).

На початку поточного року було завершено проект із повернення конденсату до котельного цеху (керівник М. Рудницький). Реалізація даного проекту дала можливість отримати суттєвий результат в плані зниження споживання газу. На сьогодні реалізується проект зі встановлення системи контролю дефектів паперового полотна ПРМ 16 (керівник Р. Білоцький), на стадії підготовки достатньо масштабний проект із модернізації ПРМ 15 (керівник В. Мельніченко).

Я навіть прикладаю лише інвестиційних проектів. А є ще операційні проекти, які також реалізуються впродовж року. Всі вони направлені на зниження затрат, покращення якості продукції та поліпшення умов праці.

— Андрію Андрійовичу, що, на вашу думку, робить компанію привабливим місцем роботи?

Її конкурентоздатність на ринку праці. Причому, у матеріальному і нематеріальному аспектах. Має бути конкурентоздатна зарплата (десь на рівні середньої по галузі або трохи вище) плюс різні переваги та пільги, і не лише матеріальні. У нас рівень середньої зарплати наближається до 4 тис. грн. З 1 листопада заробітна плата буде підвищена ще на 10%. По галузі ми маємо трохи більше 2,5 тис. грн. Як би й непогано. Але зарплата, як мотиваційний фактор, діє лише протягом 3–4 місяців. Тому застосуємо й інші інструменти стимулювання з метою підвищення мотивації. Такі, як страхування життя всіх працівників, в т.ч. від нещасних випадків, медичне обслуговування, навчання за рахунок товариства, виплати за тривалу сумлінну роботу на підприємстві, в т.ч. при звільненні з роботи, часткова компенсація вартості санаторно-курортного лікування, надання матеріальної допомоги, проведення корпоративних заходів (Сімейне свято, поїздки вихідного дня тощо), покращення умов праці та ін.

Адже ми розуміємо, що інвестиції в «людський капітал» приносять у 5–6 разів більше прибутку, ніж у виробництво. Наприклад, при зростанні витрат на навчання працівників до 10% продуктивність праці збільшується на 8%, тоді як при збільшенні капіталовкладень у виробництво на 10% продуктивність праці зростає на 4%. Враховуємо також і те, що зараз на ринку формується нове покоління працівників — мобільних, технологічно «підкованих», незалежних. Вони цінують свободу, не сприймають авторитарний стиль керівництва. Тож і підходи до управління персоналом, і до мотивації мають йти в ногу з часом.

Відбувся турнір пам'яті

Минулого місяця за підтримки профспівомовного комітету було організовано футбольний турнір, присвячений пам'яті Анатолія Васильовича Деняченка.

— Цю людину добре знали на підприємстві, адже Анатолій Васильович пропрацював тут не один десяток років, — говорить голова профкому Лариса Примаченко. — Починав у 1965 році — із посади чергового слюсаря ремонтної бригади, згодом був начальником ремонтно-механічного цеху, а 1978 року став головним механіком фабрики. Паралельно здобував вищу освіту в Ленінградському політехнічному інституті. Був дуже вимогливим до себе і до підлеглих, чесним і принциповим. Хай би там що не сталося, а машину мали пропустити вчасно. Він рано лишився без батька, тому швидко подорослішав, адже став єдиним чоловіком у сім'ї. Був дуже гарним татом, разом із дружиною виростив трьох дітей — Ірину, Максима та Артема. Анатолій Васильович чимало зробив для розвитку спорту на підприємстві, був головою фізкультурного комітету, згуртувавши навколо себе команду однодумців: Володимира Поліщука, Михайла Яцюка, Олега Данька та Віктора Копецького. Вони

організували різні змагання, проводили футбольну першість між цехами. Деняченко подавав особистий приклад соратникам: займався плаванням, баскетболом, волейболом, легкою атлетикою, футболом і навіть боротьбою. На Олімпіаді-80 разом із Ніною Содоль ніс олімпійський вогонь по трасі Житомир-Київ.

За його ініціативи у фабричному парку було облаштовано баскетбольний і волейбольний майданчики, щороку до свята працівників лісу разом зі співробітниками РМЦ брав участь у суботниках: вони впорядковували у парку доріжки, прибирали, майстрували лавки та ін. Він доклав рук і до міського парку, і до стадіону «Авангард» (колись він був фабричним, а зараз міський). Тому хочу запропонувати депутатам міськради перейменувати «Авангард» на стадіон ім. А. В. Деняченка.

Турнір пам'яті був зорганізований за сприяння синів Анатолія Васильовича. Активну участь в організації заходу брав інструктор зі спорту Геннадій Литвак, який до того ж був суддею турніру разом із Сергієм Знайдою. Звичайно, цей захід проводиться не вперше, проте цього разу — наймасштабніше, на головному стадіоні міста.

— Ми запросили на турнір голову ради ветеранів Ларису Мойсієнко, яка

тривалий час працювала з Деняченком, Євгена Вербицького — першого президента клубу «Папірник», директора спортшколи Йосипа Кульчицького, друзів Анатолія Васильовича із очолюваного ним фізкультурного комітету, — продовжує розповідь Лариса Євгенівна. — У турнірі змагалось чотири команди: команда чемпіонів України в турнірі на приз клубу «Шкіряний м'яч» 1987 року, команда ветеранів клубу «Папірник», збірна ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» та молодіжна команда (Максима й Артема Деняченків). У фіналі зішлись команда паперової фабрики та молодіжна. Матч закінчився нічиєю, 2:2. Тому було призначено серію пенальті. В результаті напруженої боротьби перемогу здобули молоді футболісти: Артем та Максим Деняченки, Костянтин Гарбар, Олександр Примаченко, Володимир Назаренко та Богдан Орихівський.

Всі учасники були нагороджені преміями, призери — медалями, а переможці — перехідним кубком турніру.

Добре, що діти продовжили батьківі починання і долучають до спорту і здорового способу життя все більше людей. Напевно, Анатолій Васильович пишався б синами...

На знімках: вгорі — команда переможців; внизу — учасники турніру.

Оксана ГОРДІН.

15 вересня заступник голови правління з адміністративно-правових питань Андрій Костюченко відвідав HR-форум, який зорганізувала страхова компанія «Fidem Life».

Участь у форумі взяло близько 40 HR-директорів із провідних компаній. Захід був присвячений питанням корпоративних соціальних програм і відбувся у форматі Business Brunch. Перед учасниками виступив директор з продажу та сервісу страхового пулу «IGP» Вім Молденнаерс. «IGP» — це потужна міжнародна спілка страхових компаній, до якої нещодавно долучилася і перша страхова компанія з України — «Fidem Life».

Наше підприємство, керуючись принципами відповідального ведення бізнесу та дбаючи про своїх співробітників, кілька років тому запровадило страхування для всіх працівників, незалежно від того, які посади вони обіймають. Тож не дивно, що на цьогорічному форумі саме ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» було нагороджено дипломом «Fidem Life» в номінації «Передові технології у виборі програми страхування».

Із форуму — з відзнакою

Відділ логістики був створений недавно — у складі Департаменту управління ланцюгом поставок. Для компанії, яка реалізує свою продукцію на території всієї СНД, така служба вкрай необхідна. Тим більше, що сучасна логістика вийшла на якісно новий рівень: вона включає в себе не лише фізичний рух сировини і товарів, а й планування, закупки, транспортування та зберігання ресурсів.

Для ефективного управління транспортом та перевезеннями у відділі логі-

Будьмо знайомі!

тики була введена нова посада — диспетчера. Успішно витримавши випробний термін, її посів Сергій Іваницький. Сергій Миколайович — випускник Державного економіко-технологічного університету транспорту. Його спеціальність — організація перевезень, транспортний сервіс та логістика. Закінчивши навчання, з університетом Сергій не розпрощався — кілька років працював у

тамтешньому центрі інформаційних систем.

Нещодавно в родині Іваницьких народилася донечка, назвали Анастасією, тому молодий татусь радіє можливості працювати на успішному підприємстві в рідному місті, а вільний час проводити з сім'єю. Раніше чоловік захоплювався футболом. Зараз же на запитання про хобі з гордістю відповідає: «Тепер моє захоплення — виховання донечки!»

У розпалі осінь — найщедріша пора року. Закінчилися жнива, зібрано городину, заготовлено запаси на зиму. Нарешті можна й відпочити, і на весіллях погуляти.

Незмінним атрибутом українського весільного обряду здавна був гарбуз. На заручинах, під час ритуалу обдаровування майбутніх родичів, наречена подавала обранцю тарілку з лісовими горіхами і гарбузовим насінням, промовляючи: «Дарую тобі свій дар, щоб був мій вічний господар». Горіхи символізували собою міцну сім'ю, гарбузові зернята — плодючість.

Немілим же залицяльникам дівчата підносили гарбуза. А на додачу могли ще й натякнути: мовляв, мало каші з'їв.

Влучно підмітили наші предки те, що через багато століть підтвердила не лише народна, а й традиційна ме-

Для чого женихів гарбузами частували

дицина: користь гарбузового насіння для чоловічого здоров'я. Народні цілителі лікують ним простатит у початковій стадії. Для цього рекомендують щоденно натщесерце вранці і увечері з'їдати по 20—30 насінин.

Поміж тим, гарбузолікування корисне не лише для представників сильної статі. Народна медицина рекомендує сік гарбуза або відвар цього овочу з медом пити на ніч людям, що мають проблеми зі сном: як заспокійливий засіб. У насінні гарбуза гарбуза міститься багато цинку, тому воно допомагає при проблемах, пов'язаних з нестачею цього мікроелементу: вуграх, жирній себорей, а ще — у боротьбі з кишковими паразитами. Сирий м'якуш прикладають до обпечених місць, екзем.

Гарбузовою кашею лікують захворювання печінки, товстого кишківника, гіпертонію. Для матерів-годувальниць цей овоч може

стати в нагоді при нестачі молока.

Добре смакують і кулінарні витвори з гарбуза: традиційні українські найдки й страви, запозичені з кухонь інших народів, адже цей

лія Єрулевич та комірник Галина Задорожня можуть похвалитися ще й особливим урожаєм баштанних — маленькими, ніби іграшковими, гарбузиками. Навесні вони вперше посіяли ці декоративні рослини, а восени зібрали щедрий і незвичайний врожай.

— Дарма що гарбузики неїстівні, — говорить Наталія Василівна, — зате вони дуже красиві і піднімають настрої.

— Наступного року хочу посіяти ще й інші сорти, — ділиться планами Галина Анатоліївна. — Буду дарувати рідним і знайомим.

А можна і свято організувати, вразивши друзів креативністю. Не все ж нам американців мавпувати з їхнім розрекламованим Хеловіном. Шануймо власні традиції!

На знімках: вгорі — ось такий урожай має Наталія Єрулевич; у центрі — Галина Задорожня з осінніми дарами: хризантемами та гарбузами.

Вікторія ЛІСОВА.

овоч не росте хіба що в Антарктиді. З нього готують сік, запікають, додають як начинку до пирогів, запікають, варять супи, інакше кажучи, готують те, на що вистачає хисту і фантазії.

Рясно цього річ вродили гарбузи на обійстях городян. Буде з чого каші зварити. А менеджер з продажу Ната-

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН». Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011. Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66. Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в Малинській районній друкарні, м. Малин, вул. Кримського, 7. Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», є власністю видавця і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без його письмового дозволу.

Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».